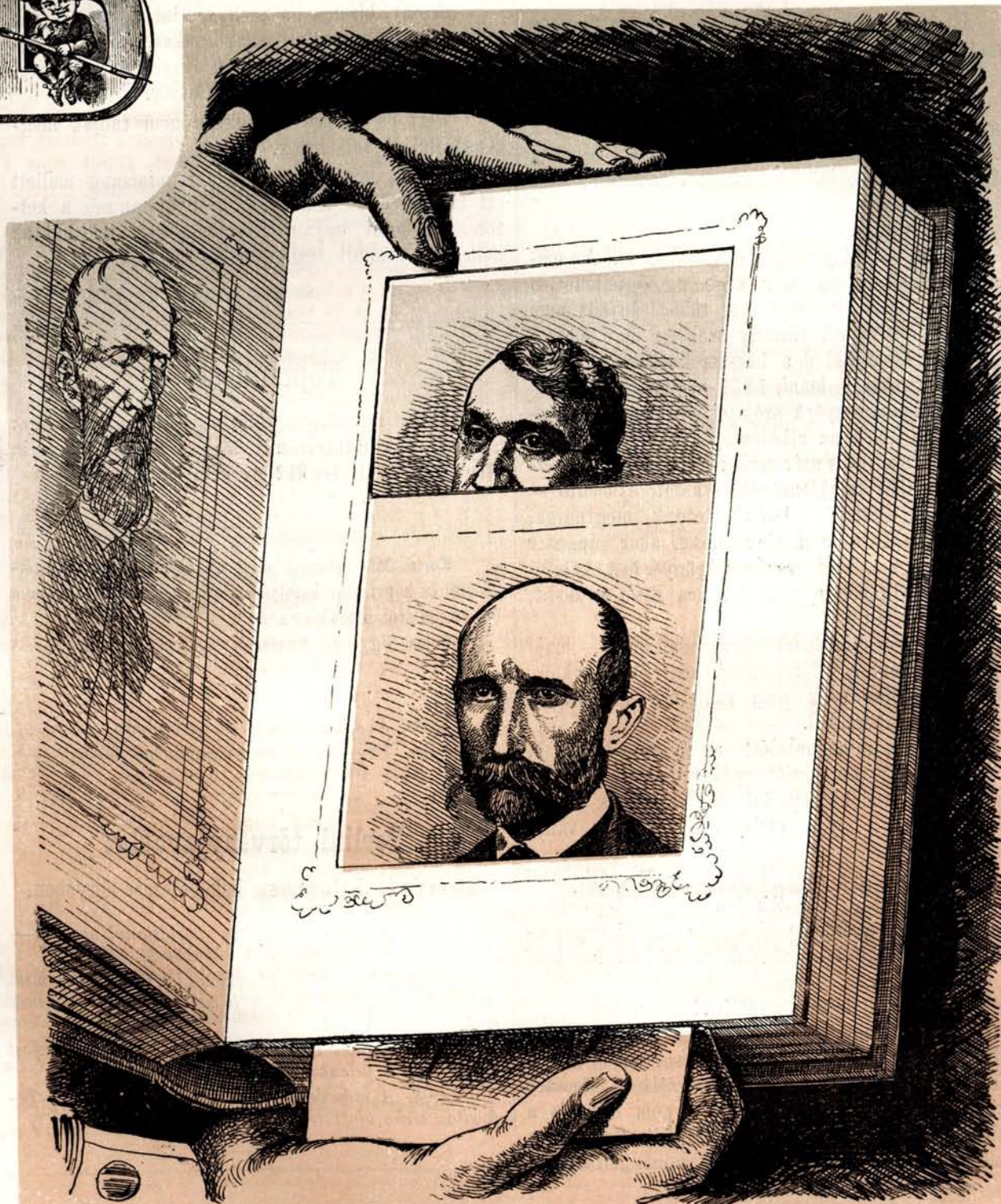

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, József tér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bittó István.

Uj fotografia az albumban; vajjon fénykép lesz-e?

Sokáig bujkált a tárcza elől, a mi neki csak könnyű dolog, mint egy kolibri madárkának, míg végre Andrásynak eszébe jutott, hogy rádobja a nyitott tárczát. Ez alatt aztán vergődött szegény Bittó, gondolván: inkább a tárcza én alattam, mint én a tárcza alatt.

És kapitulált.

Ez az Andrásy mégis ellenállhatlan. Az ember azt hinné, hogy már vége az ő telhetetlen Don Juanismának, most már több leánykát nem csábít a bőrös padról bársony székbe: de ő sosem fog ki a fortélyból s a bűvszerekből, s ha tudott 1867-ben bódító lenni, 1871-ben ismét kábitó.

Ebből a gyönyörű szójátékból, melynél elméletesebb még a „Nők az alkotmánybanban” sem fordul elő, egy harmadik is származik; ha t. i. a miniszterelnök ezen két tulajdonságát — kábitó és bódító — összeállítjuk, s azokból következtetünk, megtudjuk, hogy miután Bittó csak ideiglenesen akar miniszter lenni, ki lesz a végleges igazságügyér? A kábitóból és a bódítóból ugyanis levonva Bittót és Bódit, marad — K á t ó.

S ez lesz a mi igazságügyeministerünk — majd azután; hanem egyelőre, miután ostorzó és erkölcs job bító filosofusok nem születnek, érzük be a becsületes emberekkel.

Bittónak mindenekelőtt az a jó oldala van, hogy nem fog protekciót gyakorolhatni; én legalább nem tudok képzelni — Kuba és Gyulai kivételével — olyan embert, kinek ő a vállát megveregesse.

Másodszor az az előnye, hogy Horváth Bódi után jön, mert ez a baloldalon nagyon népszerűvé teszi. Ha egyéb érdeme nincs, de betölti egy ember helyét, a kitől a baloldali táblabírák féltek és a kit gyűlöltek.

Horváth Boldizárt gyűlölni! Absurdum.

Pedig gyűlölük. Tessék nézni Tisza Kálmán minden nyilatkozatát, tessék olvasni az ő „Fogd meg!” ujságát, Csernátóni nyavalyáját és Moccsáry civilizált betyárságait, a ki meg nem bocsátja a csizmadia fiának, hogy a miniszteri dicsőséget nem koldus-bottal ázati meg, s hogy mint „elhasznált

minisztert” is képesnek tartják oly állásra, melynek 20,000 forintos jövedelme irigykedésre készíti az ősi szilvafákon tengő táblabírói murmutért.

Bizony, bizony, ha ezek szerint a demokraták szerint mérnök erkölcsi állapotunkat, akkor megérdemelnék, hogy Cato legyen igazságügyeminiszterünk, de csak úgy, mint — Censor.

Mert ők bizony maguktól nem tudják megcensurálni, a mit irnak.

A volt miniszter és a lesz miniszter mellett ott látszik Tisza Kálmán is, ki nyájasan néz a ketőre. Hasonlít ugyan Körmengyihez, de hát az nem tesz semmit sem.

B. J.

Töprengedés.

Vajjon mit akar a költő azzal kifejezni, hogy: „Hazádnak **rendületlenül** légy hive óh magyar?” **Mindig rendületlenül?** Az nem lehet.

Están és Sanyi.

Kurta. Mit érdemel meg az olyan ember, ki szerkesztői és képviselői befolyását arra használja föl, hogy a bűnvizsgálatot megakassza.

Fejes. Egyenest a szögedi várba csukatnám.

Kurta. Jó színben van ez az Árva Miska.

Fejes. Hogy ne, mikor a vizkurát használja.

Berlini törvényjavaslat

Elzász és Lothringen bekebelezése ügyében.

1. §. *A nyelv használata korlátlanul szabad — németül.*

2. §. *Minden héten házmotózás fog tartatni, mert otthon is füstölt, disznó és német nyelven kívül nem szabad egyébbel élni.*

3. §. *Vilmos minden születéshez császári biztost küld, hogy a pelenkába a császár képét nyomja.*

4. §. *A császár képének bef. oglalása befogatás terhe alatt tilos.*

Magyar főnemes vagyok!

Őseimnek véres kardja
Fogason függ, rozsa marja;
Oldalamon csak a tok:
Magyar főnemes vagyok.

Nem küld engem a kerület,
Engem csak a mama szülhet.
Pelenkamba' van a jog,
Magyar főnemes vagyok.

Szeretem a haza földjét
Irtvány tölgyét, rétek zöldjét,
Pórnak abból nem adok,
Magyar főnemes vagyok.

Adtam vért a hon rögéért,
Tartok röögöt ontott vérért,
A mi maradt, úgy se' sok,
Magyar főnemes vagyok.

Bált ha adok, esküvőre,
Gyepen ha futok előre,
Irnak rólam a lapok, —
Magyar főnemes vagyok.

De ha szidnak, ott az ajtó!
Depravált a honi sajtó,
Megbecsülni nincsen ok —
Magyar főnemes vagyok.

Négyszáz követ, bármi böles ő
Kevesebb, mint harmincz böleső
Melyen korona ragyog.
Magyar főnemes vagyok.

Szeretem én a hazámat,
Mihelyt veszedelem támad.
De ha nincsen, okozok.
Magyar főnemes vagyok.

Kedves vagyok idegenhez,
Jó, ha fordulsz kegyelmémhez,
De fajom iránt konok:
Magyar főnemes vagyok.

A „B. J.” magántáviratai.

Versailles. Miután a csapatok már egy hóval ezelőtt küldetésük magaslatán állottak, most végre a Montmartre magaslatán állanak. Mr. Thiers is áll valamin, amin kicsiny természetnél nem lehet csodálkozni.

Páris. Inséges jelenetek a diadalkapunál, pokoli tűz az elyséi mezőkön, dühös harc a concordia-téren s banditák a becsületrend palotájában. Itt ugyan el lehet mondani: a névnek semmi köze a dologhoz.

Páris. A kormány elhatározá, hogy a Vendôme-oszlop újból fölépítették s hegyébe Franciaország szobrát állítják. (Nem ajánlatos. Egy Napoleont, Bourbon vagy más valami dynasticus képviselőt tehetnek a tetejébe; de magát Franciaországot kitenni az ott szokásos gyakori sors-változásoknak, a legujabb tapasztalások szerint könnyelműség.)

Chislehurst. Anglia nem fogja kiadni a Franciaországból idemenekült bűnösöket. Napoleon legalább, itt biztosan érzi magát.

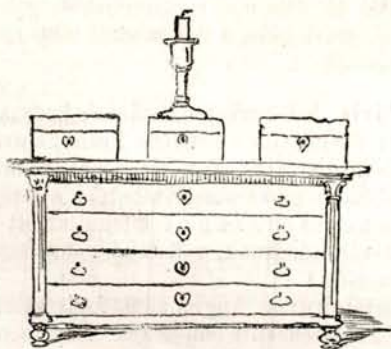
Hahahahúó egy kötetben

illuſtrációkkal;

föltálalva minden vendégnek.

A „Grand Hôtél Reclamia,” mely az ókor modern epochájának mintájára a legizletesebb alaiſſance ſtylben „a szép ſzöke Duna mellett” van építve, az öt világrész central-közepén 24,192 □ talpalatnyi ſzáraz földet (külön vízvezetékekkel) foglal el ſ ezáltal, hogy a ſzárnyaltszóval éljünk, minden élvezetdus arany koronájának kelyhét a világpolgárookra kifogyhatlan özönnel hinti.

„A szép ſzöke Duna”, az űs Buda monumentalis hegyei, a zöld Gellértnek ſzent hegye, a kies zugliget virányos hegysége ſ a halhatatlan Széchenyi kevély ſváb-hegye — ſzóval ezen egész gigantisch panocyclodiomedrámat a vállalkozó t. cz. vendégei gyönyörködtetésére varázſolta elő. Méltón mondhatjuk tehát mi is, hogy a „Grand Hôtél Reclamia” a legszebb kilátás Budapest öſszes planiglobjának hemisphaerájain, mint az ide mellözött rajz mutatís mutatís mutatís:

Az egész colosseum egyetlenegy darabból nagyſzerű polytechnikával van kigondolva és concipiálva a híres Kochniczky és Szkal építész urtól, és miután a pá-

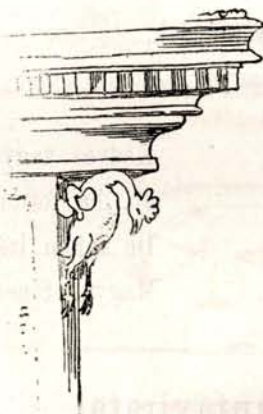
risi Grand Hôtél az insurgensek fölguyjthatták volna, a bécsi Grand Hôtél pedig drágasága által lehetetlenné tette magát, tehát moſtan csak a peſti „Grand Hôtél Reclamia” exiſtál még.

Az egész ſzálloda tartalmaz 302 ſzobát, mind a legcélszerűbb módon elegaſsan kibutorozva és minden kényeſſéggel belátva, hol megemlitendők „különöſen a páratlan nagyságu és széleſſégű, kényelmes ágyak,” mint alább láthatni.

A mint a hid utcából belépünk, a „meréſzen és elegantiával öſszeállított előcsarnokon akad meg bámuló tekintetünk,” honnan két márvány mű-lépcső vezet föl a magasba, az egyik urak, a másik hölgyek ſzámará, amaz kan-deláberekkel, emez ſzir-ándolokkal világosítva föl, melyeket a világhírű Humplmeier bécspeſtilakatoſtműveſz genialisan ſzerkeſztett.

Magyarorſzág és Erdély egyik földiſze a diſzudvar, mely ſzoros értelmében a hazai ſzépeſségek „gyöngye.” A tapasztalt építéſzek az égalji viſzonyok tekintetbe vételével e helyiſégben nyáron meleg, télen hűvös tartózkodási helyet teremtettek a ſzabadſágban. Meſ-

terileg alkalmazott continuiricus léghuzam gondolkozik a hűſégről a vendégek ſzámará, melyet a nagyhírű és ſzakadatlanul előre törekvő Krumpelbauer budabécsi mű-ſeſtő raphaeli keze lehelte be ſzines fehér árnyalatokkal a falakat, míg a magasban 24 grifmadár képez párkányzatot ſ ſzolgál támaszul a derék Szandház teſtvéreknak, keze által modellirozott 24 sült grifmadártól tartott párkányzatnak.

Az udvar teteje ſzabadég alatti üvegtetőből áll, melyet az elismert hírű Wenzl Hlſnicek üveges meſterműveſz kéſzített 4½ hüvelyk vaſtag üveglemezből. „Vándor, állj meg utadon — bámulj és — élvezz!”

Innen az ünnepi terembe csak egy lépés lép. Ennek leírása oly leirhatatlan ſzép, hogy csak ünnepnapon lehet azt kellőleg élvezni, hol a hétköznap is ünneppé válik a ſzépeſég, elegancia és gazdag comfortábliság miatt. Vagy ki ne örvendene, ha e titokteljes ſzentélybe lép, melyben borongó félhomály uralkodik ſ melyet ſenki ſem hagyel jelentékeny megkönnyebbülés nélkül, valódi „renaissance”

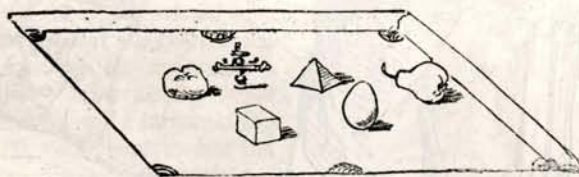
stylusban, angol systema szerint continuirlicus vízfolyással? Ime ezen ünnepi terem ábrázata: „Vándor, ülj le, bámulj és — élvezz!”

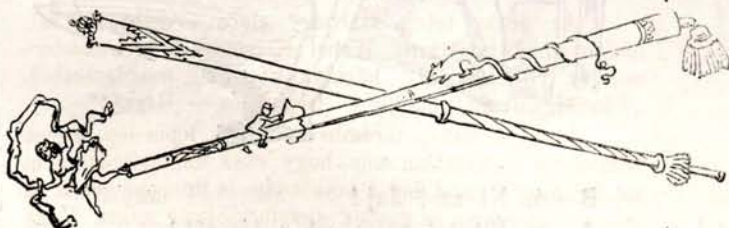
De térjünk be azon ragyogó ékszer-szekrénybe, melynek neve kávéház! A klasszikus Mokka helyszíne ez, a bőrtelen kapuczinusok zárdája, kávébarna színű tapétákkal a legszebb a r a n y o k b a n disztelve. „Barát vagy ellenség!” élvezd egyszer a legfinomabb mokka fauteuilöket. Barát vagy ellenség! szörpöld egyszer a legdusabb aranyozású likőröket; barát vagy ellenség! lépj a tekeasztalhoz, mely a hellen templomok stylusában van építve, s melynek go-

lyó az unalmas gömbalakon kívül a legváltozatosb alakokat mutatják, úgy mint a következőket:

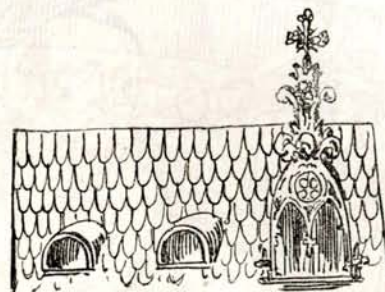

Biliárdozzál a legfinomabb renaissance dákókkal:

s akkor, barát vagy ellenség! tudni fogod, mi az igazi biliárd élvezet!

Végül megjegyzendő, hogy fenn az ötödik emeleten, az ég közelében, sz. Humbughoz címzett kápolna van berendezve, melynek külső alakja ilyen:

belől pedig „sz. Humbug” mint oltárkép s a többi hozzátartozó szent butorzat látható. E kápolnában minden reggel isteni tisztelet fog tartatni, különféle étlapok szerint, kis és nagy portiókban. (A t. cz. ájtatos vendégek kéretnek, a tisztelendő uraknak borralalót nem nyújtani.)

És most, öt világrész t. cz. lakosai, jertek és tóduljatok ezen oázis felé, melynek növényeit külön kertész fogja ápolni, s legyetek meggyőződve arról, hogy az önök legbecsebb figyelmét és pártfogozását mindig beérmelni első kötelessége gyanánt fog ismertetődni

legalázatosabb szolgáljuk

a bérlő
által.

U. i. Hogy milyen igen pártoljuk a hazai ipart, kimegy abból, hogy a „Grand Hôtel Reclamia” ki nevezés nélkül hazaiségédeszközök által jött létre. Először is a mi illelti a falakat és más kőművészi munkát, az mind helyben készült. A gyertyatartók és csillárok ugyan Berlinből érkeztek a szállodába, de azért a butorzatok Bécsből jöttek le, a belevaló g á z t azonban Pesten e s z k ö z l i k. Asztalok és székek a Thonet-gyárból valók C s e h h o n b a n, de a Thonetudvar a Dunaparton van, s különösen a fogpiszkálók magyar fenyves fákon n ő t t e k. Szőnyeget szállított a tisztelt Haas, de nem a felső Bécsben, hanem az alsó Haas Pesten és a csizmahúzókat faragták az é d e s o r s z á g b a n. A khinai ezüst készleteket szintén Pesten pakkolták ki, valamint a fauteuilökbe igazi magyar emberek is ülhetnek bele, a mit mentül több példányban esedez a főntisztelt

bérlők
Ilmey és Czilingey.

Pesten.

— Itt maradsz !
 — Nem én, ha mind az ordóimat nekem adjátok is !

— Pista, azt mondom, ne bolondozz !
 — Őszintén löksz vissza a székembe ?

— Bódi, ne izélj hát ! Nem eresztlek !
 — Foghatsz, de nem tarthatsz. Alászf'szolgája !

B—ó. Ki az ? Jaj !
 A—y. Éltedet vagy ezt a tárczát !

Bécsben.

Schindler. Ki ebből a székből!
Ministerelnök. Hohenwart a bissl!

Herbst. Obs'd weggehst!!
Grocholszky. Nye mozzsim! Psjá krev!

Skene. Távozzék, excellencz! Az ilyen Kuhn
mint ön nekem nem kell!
Scholl b. (kapaszkodik a fauteuilbe.)

Jirecsek. Csorobis, Náczinku?
Kuranda. Er muss hinaus — und sollt ich
Königsleichen durch die Gosse schleifen.

Fogházi előadások Szegeden.

— A „P. Lloyd“ tervezete nyomán. —

Első lecke.

Első óra: Történelem.

Horváth Mihály. Rettegett hallgatóm! A történelem a történetek fölötti elmélkedésnek köszöni léteét. Az ezen elmélkedésről elvont tanulság néha igen szomorú, mint azt önök is, az önök által elkövetett eseményeken elmélkedve, bizonyíthatják. Eseménynek nevezünk egy már befejezett történetet. (*Egy hallgató: például?*) Például: valakinek megtetszik szomszédjának arany órája, kiolthatlan vágy keletkezik benne az óra birására. Parkodik azt elsajátítani. Elsajátítja. De ügyetlenül. Észreveszik. Becsukják. (*Egy kommunista: minő jognál fogva?*) Mert van valami a minek neve: moral. Azért bűnhődni kell. Ez tehát egy bevégzett esemény. De eseményeket nemcsak egyének, hanem népek is hajthatnak végre. Hogy önök előtt világos példával éljek, felhozom az ezüstneműeket, melyeket a poroszok Versaillesból elvittek. De vessünk egy futó pillantást a világtörténetre, azon oldalát tekintve a dolognak, mely önökre nézve tanulságos. A poroszok után a perzsák raboltak legtöbbet. A spártaiak híres tolvajok voltak. (*Egy fegyencz: volt fegyházuk?*) Volt, azok számára, kik nem tudtak lopni. (*Egy művelt defraudans: löblicher klasszicismus!*) A görögök és törökök esküszegés által tüntek ki, melyért a providentia azonban mindig megbüntette őket. (*Egy öreg hallgató: Mi az a providentia? Fenyítőtörvényszék?*) Az a legmagasabb tábla, harmadfolyamodású bíróság. De menjünk tovább. A hamisítást az olaszok vitték legtöbbre. De az ügyvédek is jól értik. (*Egy hallgató: hát az államügyész?*) A professzor int két pandurnak, kik a közbeszólót azonnal kiviszik külön csel-lába.) Az ugynevezett középkorban nagy volt a rendetlenség. Azért nem csak egyesek, de népek is loptak, sőt raboltak. De most rendezett államban élünk; a lopást a munka pótolja. (*Egy hallgató: és viszont.*) Nem igaz, mert a lopás anyagilag ugyan szintén munka, de nem formailag. Azért jellemző a lopással járó félelem. (*Egy hang: úgy én sohse loptam.*) Mai előadásomat azzal fejezem be, hogy dolgozni nem szégyen. (*Levertség a hallgatóság közt.*)

Második óra: Természettudomány.

Prof. Stoczek. Tisztelt haramiák! A természet áll az állat-, növény- és ásványországokból. Az állatország nagyrészt a ragadozókból állván, gyöngéd kiméletből azonnal a növényországra megyek, hogy itt némi félreértést földerítsek. Ugyanis a növény abban különbözik az állattól, hogy nem tud mozogni. Például a lopótök. Ennek nincs szabadakarata, azért nem is lothat. A kenderrel gyakorlatilag fognak megismerkedni. Másfelől szabad akarattal bíró élő állatoknak növény nevet szokás adni; például: akasztófa virága, mely példa önök előtt elég világos. Ép ily joggal nevezhetnék el egy lesben álló em-

bert rejtvenőszőnek. A fákról nem mondhatok semmit, miután önök az erdőt úgy is ismerik. Osztályozás szerint van almafa, körtefa, somfa stb. Kettőt különösen ajánlok becses figyelmükbe: a mogyorófát és akasztófát. (*Nagy sensatio.*) A mi az ásványországot illeti, első sorban állnak a becses érczek. (*Mély csend.*) Az arany és ezüst. Ezeket a hegyek méhéből nyerni; készül belőle gyertya-tartó, kanál stb. mint önök előtt már ismeretes lesz. Leghasznosabb ásvány a vas. Ezekből készülnek a lakatok, ajtópántok, kulcsok, feszítő eszközök, bieskák és pisztolyok. Az érczeszközöket a tolvajszarka is szereti. (*Egy hang: ez sértés!*) Világért sem, tisztelt urak. Lehet-e a napsugarat elkaparítani? Mégis azt mondjuk ugy-e hogy: naplopó. (*Helyeslés.*) A technológiából legyen szabad egy nevezetes példára hivatkoznom. A londoni tolvaj urak között az van ugyanis divatban, hogy fiaikat saját mesterségükre taníttatván, érettségi próbára teszik. Egy nagy bábót teleakgatnak száz meg száz csengettyűvel. Ha a fiu úgy ki tud venni a báb zsebéből egy pénztárczát, hogy egy csengettyű sem szólamlík meg, diplomát, vagy is loplomát kap. Ennyire vitték a technológiát. (*Zajos helyeslés.*) Tisztelt tolvaj urak! Miután önök kikerülvén ez intézetből, részint városi, részint falusi foglalkozást fognak keresni: a jövő órában vagy a mezei gazdálkodásról, vagy a bankhivatalokról s a börzéről fogok szólni. (*Zajos felkiáltások: A bankhivatalokról! A bankrendszerrel! A börzéről! Tanár beleegyezik. Fegyencz urak a kertbe sétálni mennek, élénken foglalkozva a technologia érdekes példájával, mialatt álarczátlan megjegyzéseket tesznek egymásra.*)

Francia történelmi tabella.

— Könyv nélkül való tanulásra. —

1848, febr. 24. Revolutio.

1852, decemb. 2. Contre-revolutio a revolutio ellen.

1870, sept. 4. Contre-revolutio a contre-revolutio ellen intézett revolutio ellen.

1871, márcz. 18. Contre-revolutio, a revolutio contre-revolutiója ellen intézett revolutio ellen.

1871, május. Diadala a contre-revolutiónak a revolutio contre-revolutioja ellen intézett revolutio contre-revolutiója fölött.

Kétségbeesett kérdés.

En állítsam vissza a pápa világi hatalmát? Ki állítja vissza az enyémet?

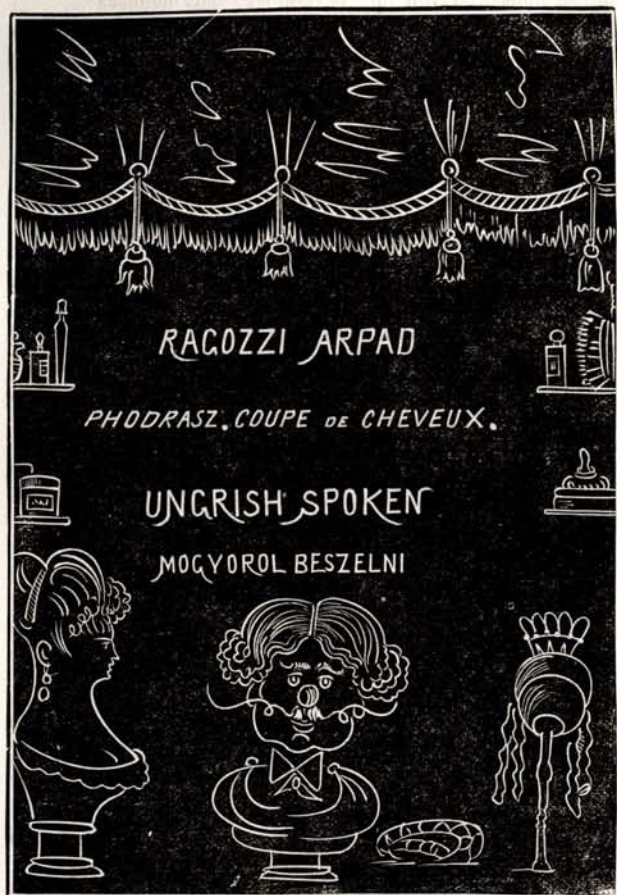
La France.

INTÉS.

Figyelmeztetem mindazokat kiket illet, hogy nevemre könnyelműen ne hitelezzenek, miután sokszor semmitsem tudok róla.

Szt. Lélek m. p.

Germanisatió.

Nem sokára ilyen kirakatok lesznek Pesten.

APRÓ HIREK.

× A „Magyar Ujság“ jelenti, hogy „e lap szerkesztője választói kíváratára néhány napot választó-kerületében fog tölteni.“ Mi fölkérettünk a „Magyar Ujság“ olvasói által kijelenteni, hogy e lap olvasói nem bánnák, ha e lapok szerkesztője néhány évet töltene választó-kerületében.

□ Harrn Ede és Falk Miksa legbuzgóbb harcosok a germanizáció ellen: Jókai Mór regényeit oly nyomorult német fordításban közlik, hogy a ki olvassa, mind sajnálja, hogy németnek született.

© Árva Miska a baloldali búcsulakomán egy élczet mondott. E talány megfejtő közt a „Bolond Miska“ utolsó három évi folyama fog kisorsoltatni.

© A felsőháznak igen alapos okai vannak határozataihoz a képviselőház ellenében is ragaszkodni.

1-ször. Ha ők maguk nem becsülik meg határozataikat, más úgy se veszi semmibe.

2-szor. A haza mindent pótol, de a hazát nem pótolja semmi; a haza pedig főnemesi birtokokból áll.

3-szor. Különben, ha a haza mindent pótol, akkor ők is engednek a telepítvényeseknek valamit.

4-szer. Inkább, sem hogy fölslegesnek tartsák a felsőházat, be kell bizonyítani, hogy veszedelmes.

5-ször. A felsőházhoz, mint csupán születési testülethez, nem illik, hogy okosabbnak látszassék magát tartani a nép választott képviselőinél; azért legyen a képviselőház az okosabb és — engedjen.

6-szor. A törvényjavaslatot Horváth B. csinálta; ha bukott a miniszter, miért ne bukják a törvényjavaslat?

7-szer. Azért is!

△ A „Kis Lap“ szerkesztősége kijelenti, hogy az „Üstökös“ című gyermeklaphoz semmi köze sincs.

÷ Micsoda növény voltakép az az Üstökös? Olyan, melynek koronáját elvagták s most csak törzse van és néhány fattyuhajtása.

= Sanyi bátyánk kijelenti, hogy a képviselőházban tanusított hallgatása egyáltalán nem tévesztendő össze a tétlenséggel; ő inkább nagyon is el van foglalva, a meny-nyiben segít Estánnak.

○ Están bátyánk a fürdő-idényt Borszéken fogja tölteni.

* Lonkaynak nyomdájája is van. A betűt, papírost, festéket egyenest a menyországából kapja. Onnan kapta a szedőket is, a szedőfiuk meg mind purgatoriumbeli lelkek, a korrektor angyal, a factor evangelista, a pénztárnoka bibornok s telegráf utján a szt. háromsággal áll folytonos levelezésben.

§§ Ha a föld valamennyi hatalmassága együvé állna, hogy a pápát jövőheti jubileuma alkalmával rabságából kiszabadítsák, azt a szabadságot senki vissza nem szerezheti neki többé, melyért ezelőtt 25 évvel rajongott.

*** Bismark e napokban így szólt egy francziához: „Ne költsenek önök hadseregére zentul. Ügyes és megbízható töltség az önök nemzeti hajlamainál fogva a legpraktikusabb.“

△ 1822-ben I. Napoleon azt mondá, hogy 50 év múlva Európa vagy republikánus vagy — kozákus. Páris ebben az évben mindkettő lett. Lett köztársaság és lett — Moszkva.

Hajraldika.

I.

von Bismark

Nemesi korona (csak háromágu.)

II.

Gróf Bismark.

III.

Hercege Bismark.

VIDÉKI TROMBITA.

I.

Eperjes, május 15.

Az eperjesi templom tornyában levő nagy harang már — elrepedt! Pedig oly csengő hanggal kísért a meghalt embereket a temetőbe, hogy hallatára még az idegen ember szemeiben is megeredtek a dionagyságu könyek. Nem mulaszthatom el ezuttal a boldogult, s talán Kapisztrán által fölszentelt, harangra irt versemet, a „Borsszem Jankóval“ is közölni, ki e hír hallatára, bizonyosan szintén zokogásra fakad:

Tompán kong a harang
Eperjesen; —
Hangja panaszkodik
Keservesen.

Négy század óta már
Búcsúztatja
Meghalt jó hiveit
Ércskalapja.

Sokat vert a szive,
S most — elrekedt, —
Sirasd keresztény pap,
Mert elrepedt!

B. Gy.

II.

Eger, májusban.

A hevesmegyei tszéki tanácsosok egy részének, — azóta hogy megérzették büzit a bekövetkezendő szervezés következtébeni ugrandumuknak; — a dolog sehogy sem izlik. Az elnök ugyan még nem veszté reményét; veri a vasat, de hatása még sincsen, mert a subalternusok mit sem adnak reá. Annál okosabb Eger város tszéki tanácsnoka. O. L. Ez ugyan csak dolgozik szépen a hagyatékknál. Ő nemcsak bírja, hanem egy-szersmind ügyvéde az örökösöknek és 50 ftjával spuzifikál magának.

Sanyiházy.

III.

Kedves barátom Borsszem János!

Azoa nagy tisztelettől lelkesítve, mely keblemben ön iránt ég, vagyok bátor önben elő adni védelmemet.

Ezek a pernahaidar váradi színészek s nyomdászok azon hirt terjeszték el rólam, mintha én öcsémmel a városi kapitányal azt rendeltettem volna meg a nyomdásznak, hogy az Es-sex szinlapot ne merje kiadni. — Ezt kereken tagadom; én nem mondtam neki, hogy a tudatlan írásba adja ki a rendeletet csak azt, hogy úgy no . . . hisz a ki akarja érti — a ki nem — az nem. Vigye el az ördög azokat a színészeket és nyomdászokat, ki hinné, hogy ők már azt is megtudták, hogy sajtó szabadság van.

Maradok tisztelő barátja

Gyarló Kari,

a leendő n.-várad színház volt
intendánsa s tonangebér.

Pintes Nándor prépost diariumából.

1870. Szent János napja: *Ma szerszámos misét rikkantottam Jancsinál. (A laikusok kedvéért ideirjuk, hogy ezalatt püspöksüveges-pálczás mise értendő szent János oltáránál.)*

1871. jan. 1. *Ma reggelre elferbliztem minden Krisztusomat.*

1871. jan. 5. *Tegnap ölettem le három legjobb hizó disznómat: Gáspárt, Menyhárdot és Boldizsárt.*

1871. jan. 10. *Hasam egyre nő, ebéd után a cin-gulust mindig a hónaljig kell felhuznom, hogy ne szorítson . . . de ez rendén is van, mert: Sursum corda!*

A szerkesztő postája.

E—s. E hétre korán, a jövőre későn érkezett. — Debreczen, D—ő. Megrajzoltatjuk s a szöveggel együtt legközelebbi szá-munkban ki is adjuk. — *Voyageur.* Eljártunk benne. — „Múlt és jövő“ nem jelen — meg. — *Sacerdos.* Igen jók. — *lv.* A folyosón megjárják. — *Baja, L.* Harmadszori reclamatióra s hogy egető szükségnek eleget tegyünk, elismerjük, hogy „Arva Miska“ a tengeren csakugyan elemében lesz. Mivel szolgálhatunk még? — *Lippa, Gh—ő.* Már megjelent az „Ellenőrben“ még mielőtt mi vettük. — *Pest, V. N.* Nem szurnak eléggé. — *Thinbál.* Most, vagy soha! — „Csalhatatlan vers.“ Gyöngé. — *Os. M.* Az „Üstökösbe“ való együgyűség. — *Hajrá!* Az „Üstökösbe“ való durvaság. — *Péteri, S. H.* Az „Üstökösbe“ való adoma. Küldje oda, hol megülheti százéves jubileumát.

Keressük a „Borsszem Jankónak“ első t e l j e s é v-folyamát és följajánljuk érte a „B. Jankónak“ egy példá-nyát, mindaddig, míg e lap fenáll, ami, úgy reméljük, jó sokáig el fog tartani.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)